

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev,
Nadejda Toma,
a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de
inculpata Ceban Ala și avocata acesteia Dragomir Aliona, prin care se solicită
casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 martie 2015 și
deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015, în
cauza penală în privința lui

Ceban Ala Ilie,

*născută la 10 ianuarie 1991, originară din r-nul
Soroca, s. Șeptelici, cu viza de reședință în mun.
Chișinău str. Tighina 2, bl.2, domiciliată în mun.
Chișinău, bd. Moscova 20, ap. 83.*

***Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:***

- 1. de la 07 februarie 2012 - pînă la 13 martie 2015
(instanța de fond);*
- 2. de la 03 aprilie 2015 - pînă la 30 aprilie 2015
(instanța de apel);*
- 3. de la 10 iulie 2015 – pînă la 24 noiembrie 2015
(instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură
penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 13 martie 2015,
Ceban Ala a fost condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 ani
închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost
suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

S-a dispus încasarea de la Ceban A. în beneficiul lui Saharnean S.
prejudiciul material cauzat în sumă de 6667, 50 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Ceban Ala

la 31 august 2011, aproximativ la ora 21¹⁴, aflându-se în barul „Autobus”, din str. Alexandru cel Bun 83, mun. Chișinău, împreună cu prietenul ei Oca D. și Saharnean S., Saharnean I. și Codrean I., avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, profitînd de faptul că Saharnean Ilie și Codrean Ion discutau între ei, iar Saharnean S. a ieșit din încăperea barului să vorbească la telefon, pe ascuns, a sustras de pe masă portmoneul din piele de culoare neagră, ce aparținea lui Saharnean S., în care se aflau bani în sumă de 1000 lei, 500 dolari și permisul de conducere pe numele acestuia, cauzînd părții vătămate o daună considerabilă în sumă totală de 6667, 95 lei.

Astfel, acțiunile lui Ceban A. au fost recalificate de către instanța de fond din prevederile art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal în cele ale art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat și inculpata Ceban A., care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ceban A. să fie condamnată în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale. În baza art. 90 CP, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

În argumentarea soluției, procurorul a invocat că instanța de fond incorect a apreciat probele administrate, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe care, în opinia lui, confirmă vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii de jaf, acestea nefiind apreciate de instanță la justa lor valoare, deoarece potrivit imaginilor video, s-a constatat cu certitudine că Ceban A. a sustras portmoneul în prezența lui Oca D., care era conștient de acțiunile prietenei sale, care în acel moment o privea. Însă, în cadrul cercetării judecătorești, martorul Oca D. a depus declarații contradictorii pentru a crea un alibi inculpatei. Prin urmare, Ceban A. în momentul comiterii infracțiunii era conștientă de faptul că este văzută de către Oca D. și că poate fi văzută și de celelalte persoane care se aflau la masă. Astfel, inculpata a sustras în mod deschis portmoneul părții vătămate.

- inculpata, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare. Vinovăția sa în săvîrșirea infracțiunii incriminate nu a fost dovedită prin careva probe pertinente, concludente, veridice și utile. Consideră că a fost

acuzată pe nedrept, iar pe durata examinării cauzei penale i s-a cauzat atât prejudicii morale, cât și materiale.

Instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că imaginile video nu sunt clare și nimic absolut nu este vizibil ce se afla la masă. Este de acord că în imagine se vede mișcarea în care ea a apropiat mîna de geantă, însă în mîna ea nu ținea absolut nimic, deoarece portmoneul nu este un obiect atât de mic, încît să fie acoperit de mîna ca să nu se observe.

Partea vătămată în cadrul urmăririi penale a declarat că a depistat lipsa portmoneului la 10 min. după plecarea inculpatei, adică în momentul cînd a revenit la masă, iar în cadrul ședinței de judecată a spus că nu cunoaște în ce circumstanțe și cînd anume a depistat lipsa acestuia, precum și că nu a fost situații în care să se apropie de masă și să observe dispariția portmoneului.

Instanța a apreciat critic declarațiile martorului Oca D., menționînd că el fiind prieten cu inculpata, a încercat să creeze impresia că portmoneul putea fi pierdut sau sustras în altă parte decît în localul "Autobus".

Mai mult ca atât, declarațiile părții vătămate Saharnean Serghei depuse în cadrul urmăririi penale și instanței de judecată nu coincid, deoarece inițial acesta a declarat că în portmoneu avea suma de 500 dolari, 1000 lei și permisul de conducere, iar în cadrul ședinței a comunicat că erau 600 dolari, 1000 lei și permisul. Totodată, nu sunt careva probe care să demonstreze că partea vătămată dispunea de banii menționați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015, a fost respins, ca nefondat apelul inculpatei, admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

- Ceban Ala a fost condamnată în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de jaf, invocate în rechizitoriu și a conchis că, instanța de fond eronat și nemotivat a reîncadrat acțiunile inculpatei în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Astfel, potrivit literaturii de specialitate, dacă în pofida faptului că a fost surprins în procesul sustragerii neconsumate, făptuitorul ignoră această

împrejurare și continuă realizarea sustragerii, sustragerea începută ca furt se transformă în jaf, implicit intenția inițială de a săvârși furtul se transformă în intenția supravenită de a săvârși jaful. În cazul dat, răspunderea se aplică numai în baza art. 187 Cod penal.

Deosebirea esențială a furtului de jaf, se exprimă prin faptul sustragerii pe ascuns a bunurilor proprietarului (adică metoda comiterii faptului infracțional), iar în cazul jafului – modul deschis de comitere a sustragerii.

Ca și furtul, sustragerea sub formă de jaf este realizată în prezența victimei sau a altor persoane care văd acțiunea făptuitorului, observă cele săvârșite, conștientizează semnificația celor comise, fără a face parte din categoria de persoane care insuflă încredere făptuitorului care nu-i vor crea impedimente în procesul realizării sustragerii. Astfel, concluziile privind convingerea făptuitorului asupra modului ascuns al acțiunilor sale sunt bazate pe anumite premise de ordin obiectiv, că el acționează în mod vădit pentru cei din jur.

Prin urmare, argumentele inculpatei referitor la achitarea sa, instanța l-a respins, din motiv că nu conțin careva temeiuri și probe care ar combata concluziile instanței că fapta infracțională a fost comisă anume de Ceban A.

Mai mult ca atât, cert s-a stabilit că inculpata a acționat pentru sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane și anume a portmoneului cu bani în prezența lui Oca D., care urmărea acțiunile ei, cu care conversau, fiind alături unul de altul, înțelegând că acesta vede acțiunile întreprinse de inculpată, însă neglijându-i consecințele, fiindu-i prieten avea încredere că el nu o va divulga sau împiedica în realizarea intenției de sustragere deschisă.

La fel, instanța a conchis ca neveridice declarațiile inculpatei referitor la faptul că ultima se grăbea la cămin, motiv ce a servit necesitatea plecării urgente, sau ea a plecat din bar la ora 21¹⁸, iar căminul se închidea la ora 23⁰⁰, aflându-se la o distanță care poate fi parcursă în 10-15 minute.

Totodată, poziția inculpatei este combătută și prin faptul că Ceban A. venind în bar la ora 21⁰³, fapt confirmat prin înregistrările video, a plecat din local la 21¹⁸, unde, s-a aflat în bar un timp foarte scurt. Astfel, care a fost necesitatea de a veni în local pentru a se odihni, dacă știa că se grăbește la cămin, ori plecarea pripită nu era legată de ora programului a căminului, sau acesta urma să se închidă la ora 23⁰⁰, iar în zile de sărbători, cum a fost ziua de

31.08.2011, acesta s-a închis la ora 24⁰⁰.

De asemenea, instanța a apreciat critic afirmațiile inculpatei, precum că ea a ridicat de pe masă telefonul său, ori din înregistrarea video se vede că ea venind în bar nu și-a lăsat telefonul pe masă, astfel nu avea motiv a ridica ceva ce de fapt nu a pus. Ceban A. în timp ce a ridicat de pe masă portmoneul s-a uitat prin părți văzînd că este observată doar de prietenul ei Oca D. și, fiind încrezută că el nu o va împiedica a sustrage acest bun l-a pus în geantă și ambii au părăsit localul. Din înregistrarea video se vede că de masa la care se odihneau alte persoane nu s-au apropiat, nici pînă, nici după plecarea lui Ceban A. Faptul absenței lui Oca D. aproximativ 20 min., demonstrează că el a încercat a crea alibi că portmoneul a fost sustras în timpul absenței lui.

Cît privește argumentele inculpatei că declarațiile părții vătămate la diferite etape nu coincid, instanța a menționat că la finisarea urmăririi penale, atît inculpata, cît și apărătorul său, nu au contestat careva acte procedurale ale organului de urmărire penală.

Referitor la măsura de pedeapsă, instanța de apel a conchis că urmează a-i stabili o pedeapsă reală, fără amendă, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recurs ordinar inculpata și avocata acesteia Dragomir A., care au solicitat:

- inculpata, invocînd prevederile art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărîri de achitare. Consideră că instanța de apel a dat o încadrare juridică greșită acțiunilor sale, deoarece ea se consideră nevinovată. Nu este de acord cu faptul că instanța de apel a conchis că căminul se închidea la ora 23⁰⁰, deoarece careva act care să confirme ora exacta la care se închide căminul la materialele cauzei lipsesc, iar ea nu este obligată că între la ora fixă la care se închide căminul.

La fel, potrivit imaginilor video instanța de apel a constatat că ea a intrat în local la ora 21⁰³ și a plecat la 21¹⁸, însă aceste constatări sunt eronate, deoarece a declarat cu certitudine că a intrat în local aproximativ la ora 18⁰⁰, iar instanța a vizionat secvența video în care s-au așezat la masă împreună cu celelalte persoane.

Instanța a apreciat ca o metodă de apărare explicațiile sale, însă ea a reflectat veridicitatea și exactitatea celor întîmplate, dar nici de cum nu a fost o metodă de apărare.

- avocata Dragomir A. în numele inculpatei, care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

A menționat că Ceban A. nu a avut nici un motiv de a comite infracțiunea, aceasta la acel moment avea la ea suma de 3000 lei pe care i-au dat-o părinții pentru a achita căminul și a procura cele necesare pentru noul an de studii.

Instanțele nu au dat aprecierea corespunzătoare imaginilor video, care nu sunt clare și nu este absolut nimic vizibil ce se afla pe masă și cine anume a sustras portmoneul.

Consideră că Ceban A. greșit a fost atrasă la răspundere penală cu încălcarea prevederilor Convenției CEDO și legislației naționale.

Declarațiile părții vătămate sunt bazate pe presupuneri, nefiind confirmate prin careva probe pertinente, declarațiile care sunt total diferite de cele depuse de martorii Codrean O. și Oca D.

Nu sunt probe veridice care să demonstreze că Saharnean S. dispunea de suma de 500 dolari și 1000 lei. Instanța nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei.

Astfel, concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate sunt interpretate în favoarea inculpatei.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de inculpată și avocatul acesteia, considerându-le inadmisibile, deoarece recurenții solicită reaprecierea probelor, temei ce nu se regăsește în prevederile normei art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide că recursurile declarate urmează a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală a hotărârii atacate și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul

greșit a fost admis.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Călăuzitoare în acest sens sunt și prevederile pct. 18 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 30.10.2009, "Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală", în care se menționează că, instanța de recurs, la examinarea acestuia, verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Chestiunea dacă fapta este constatată conform legii este un temei de drept, deoarece privește încadrarea juridică dată faptei săvârșite, astfel ea cade sub controlul instanței de recurs, pentru care fapta nu poate fi privită ca fiind stabilită atunci când se constată ilegalități.

Conform art. 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 CPP, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

Se constată că, instanța de apel, casînd sentința primei instanțe privind condamnarea lui Ceban A. în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și pronunțînd o hotărâre de condamnare a inculpatei în baza art. 187 alin.(2) lit.f) Cod penal, nu a examinat sub toate aspectele, complet și obiectiv, cumulul de probe administrate, nemijlocit verificate și just apreciate de prima instanță, conform art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, verificității fiecărei probe în parte, în baza cărora instanța de fond a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Ceban A. în săvîrșirea infracțiunii de furt, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit.d) Cod penal.

Instanța de recurs menționează că, potrivit rechizitoriului lui Ceban Ala i-a fost incriminat faptul că, „la 31 august 2011, la orele 21 ¹⁴, aflîndu-se în barul „Autobus”, amplasat pe str. Alexandru cel Bun 83, mun. Chișinău, împreună cu Oca D., Saharnean S., Saharnean I. și Codrean I., avînd scopul sustragerii bunurilor altei

persoane, profitînd de faptul că Saharnean I. și Codrean I. discută între ei, iar Saharnean Serghei a ieșit din încăperea barului să vorbească la telefon, în mod deschis, fiind văzută doar de către prietenul său Oca D., a sustras de pe masă potmoneul, ce aparținea lui Saharnean S., în care se aflau bani în sumă de 1000 lei și 500 dolari SUA, echivalentul a 5667,95 lei, cauzîndu-i victimei o daună materială considerabilă în sumă totală de 6667,95 lei, adică infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Colegiul atestă că, potrivit sentinței, Ceban A. a fost condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că în acțiunile acesteia nu s-a stabilit elementele infracțiunii imputate, și anume sustragerea în mod deschis a bunurilor părții vătămate.

Instanța de apel, casînd sentința primei instanțe privind condamnarea lui Ceban A. în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, a pronunțat o nouă hotărîre potrivit căreia a recunoscut-o vinovată în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Astfel, instanța de recurs constată, că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare a lui Ceban A. pentru infracțiunea de jaf, deoarece instanța de fond verificînd și cercetînd probele prezentate de partea acuzării, și anume: - *declarațiile părții vătămate Saharnean S., a martorilor Codrean I., Saharnean I., Oca D., a inculpatei Ceban A.,* actele cauzei, a conchis că acestea nu dovedesc vinovăția lui Ceban A. în săvîrșirea jafului, fiindcă nu poate fi considerată sustragerea comisă în mod deschis în prezența altor persoane, *însă pe neobservate* pentru acestea.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că diferența dintre infracțiunea de furt și cea de jaf, este expres menționată în Hotărîrea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție din 28.06.2004, nr. 23 „*Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor*” cu modificările ulterioare, potrivit căreia:

Sustragerea se consideră săvîrșită pe ascuns și se califică drept furt, în baza art. 186 CP, dacă a fost săvîrșită:

- în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane;
- în prezența altor persoane, dar pe neobservate pentru acestea;
- în prezența altor persoane, care observă actul luării bunurilor, dar care nu conștientizează caracterul infracțional al celor comise (din cauza necunoașterii de către ele a faptului cui aparțin aceste bunuri sau din cauza creării de către

făptuitor a iluziei caracterului legitim al luării bunurilor, sau din cauza vârstei minore, a ebrietății, a somnului, a unei boli psihice ori a unei alte stări specifice în care se află aceste persoane);

- în prezența altor persoane care urmăresc actul luării bunurilor și conștientizează caracterul infracțional al faptelor comise, persoane care însuflă încredere făptuitorului că nu-i vor crea impedimente în procesul săvârșirii sustragerii (soț, rudă apropiată). Dacă însă persoanele date au întreprins măsuri în vederea împiedicării sustragerii, cele săvârșite nu pot fi considerate furt, ci trebuie calificate ca jaf (art.187 CP).

Pentru calificarea faptei ca furt este necesar să fie stabilită convingerea făptuitorului că cele comise de el rămân neobservate sau neînțelese de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârșirea sustragerii. Instanțele judecătorești trebuie să țină cont de faptul că concluziile despre convingerea făptuitorului privind modul ascuns al acțiunilor sale trebuie să se bazeze pe anumite premise de ordin obiectiv, iar nu pe declarațiile neîntemeiate ale lui.

Ca sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, prevăzută de art.187 C.P. (jaf), se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului sau altui posesor, ori în prezența unor persoane străine, vinovatul fiind conștient ca persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor lui, indiferent de faptul că ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni.

Acțiunile inițiate ca furt, însă care n-au fost duse pînă la capăt, din cauza că au fost descoperite de către victimă sau de alte persoane, dar neținîndu-se cont de aceasta au fost prelungite de către infractor cu scopul însușirii bunurilor sau reținerii lor, se încadrează în infracțiunea de jaf.

Din interpretarea coroborată, avînd în vedere și obiectul prezentei cauze, rezultă că instanța de fond, în baza probelor administrate, a dat o soluție corectă argumentînd lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii de jaf în acțiunile lui Ceban A., fiindcă cu certitudine s-a constatat că în momentul sustragerii portmoneului de pe masă, privea în părți dacă nu este văzută de cineva, punîndu-l în geantă, iar privirile celorlalte persoane (Saharnean I., Codrean I., Oca D.) de la masă nu erau îndreptate asupra ei. Ulterior, inculpata devine agitată, pe perioada căreia se uită palpînd geanta intens, schimbîndu-și brusc comportamentul.

Partea vătămată a declarat că nu ține minte când a depistat dispariția portmoneului, însă a observat dispariția acestuia după ce de la masă au plecat Oca D. și Ceban A. Mai mult, atât partea vătămată, cât și martorii audiați, au relatat că pe perioada cât Saharnean S. s-a aflat la masă, nu a auzit ca Ceban A. să spună că trebuie să plece la cămin.

Astfel, făptuitorul folosindu-se de situație, de lipsa părții vătămate, precum și de neatenția martorilor care deși stăteau la aceeași masă cu inculpata, însă priveau în altă direcție, a sustras pe ascuns bunul lăsat de victimă.

Totodată, martorii nominalizați mai sus, au declarat că nu au văzut cum inculpata a sustras de pe masă portmoneul, însă, instanța de apel incorect a apreciat declarațiile acestora, reținând că inculpata a acționat la sustragerea portmoneului cu bani în mod deschis, în prezența lui Oca D. care urmărea acțiunile ei, conversînd, fiind alături unul de altul, înțelegînd clar că el vede acțiunile ei dar neglijînd consecințele, deoarece fiindu-i prieten avea încrederea că el nu a va divulga sau împiedica a-și realiza intențiile de sustragere.

Materialele cauzei confirmă cert că inculpata a comis infracțiunea de furt, însă Colegiul penal consideră necesar să remarce că, fapta de sustragere pe ascuns este săvîrșită și *în prezența altor persoane, care observă luarea bunurilor, dar care nu conștientizează caracterul infracțional al celor săvîrșite sau în prezența altor persoane care urmăresc luarea bunurilor și conștientizează caracterul infracțional al celor comise, însă făptuitorul nu conștientizează.*

În circumstanțele nominalizate, instanța de recurs consideră că de la bun început intențiile și acțiunile inculpatei au fost îndreptate spre sustragerea pe ascuns a bunurilor părții vătămate, dar nu în săvîrșirea jafului.

În acest context, concluzia instanței de apel privind condamnarea lui Ceban A. în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, urmează a fi casată, ca fiind ilegală și neîntemeiată, cu menținerea sentinței instanței de fond, care este legală, motiv pentru care se apreciază că apelul procurorului a fost greșit admis.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de inculpata Ceban Ala și avocata acesteia Dragomir Aliona, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui *Ceban Ala Ilie*, cu menținerea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 martie 2015, prin care Ceban Ala a fost condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, fiind încasat de la Ceban A. în beneficiul lui Saharnean S. prejudiciul material cauzat în sumă de 6667, 50 lei.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 24 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma